

TWINTIGSTE PASTORALE BRIEF 8 augustus 2020 19^e zondag door het jaar A

*voor parochianen en belangstellenden van de
H. Jacobus de Meerdereparochie N.W. Friesland*

De volgende pastorale brief verschijnt op 23 augustus

Stilte na de storm

Soms steekt er een storm op
in ons leven.
Soms raken we uit de koers.
We weten niet meer
waarheen en waartoe.
We worden overmand door angst,
angst voor de toekomst
en angst voor mensen.

Midden in die storm is er iemand,
die naar ons toekomt.
Hij steekt een helpende hand uit.
Zijn naam is: Redder van mensen.
Hij zegt ons: wees niet bang.
Ook al zit alles tegen:
Ik ben er ook nog.
Heb vertrouwen.

Het is niet gemakkelijk
om Hem midden in de storm
te herkennen.
Soms zijn we door onze angst
alleen maar op ons zelf gericht.
En toch is Hij aanwezig.
Hij komt in ons leven aan boord
als een houvast,
als Eén die nieuwe richting wijst.
Waar wij dreigen te vergaan,
grijpt Hij ons vast.
Hij brengt stilte en rust,
nieuwe toekomst en leven.
Hij redt in Gods naam.

Wim Holterman osfs

*** Inleiding...**

Door pastoor Marco Conijn

“Tegen 14.00 uur gaan de dames weer naar binnen. Buiten in het land is het veel te warm voor ze. Ze hebben daar ook geen schaduw”. Zo sprak twee dagen geleden een boerin tegen me, die met man en kinderen een mooi melkveebedrijf runt onder de rook van Franeker. Niet alleen de koeien hebben het warm. Ook vele andere beesten hebben last van de hitte. Vanmorgen zag ik in de tuin twee vogels zitten met de snavel wijd open gesperd. Ze dronken uit een schaal water die ik voor hen had klaargezet. Ook vele mensen hebben last

van de warmte. We drinken liters water extra en proberen in de vroege morgen het huis nog even te koelen door de ramen tegen elkaar open te zetten. Verwacht wordt dat de zinderende hitte tot medio volgende week aan zal houden. Voor hen die wat minder hittebestendig zijn zou ik willen zeggen: veel sterkte!

De hittegolf is van tijdelijke aard. Het Coronavirus echter, zolang er geen vaccin is, niet. Het virus is weer met een gestage opmars bezig. Daarom was er deze week helaas weer een ingelaste persconferentie van onze premier. Eigenlijk kon je er ook wel op wachten, dat de cijfers van besmetting weer zouden toenemen. Steeds minder mensen houden zich aan de regels. Met name de jongeren houden zich te weinig aan de basisregels. Je ziet het met eigen ogen: overvolle stranden, overvolle terrassen en steeds meer mensen die niet meer bereid zijn zich aan opgelegde regels te houden. "We leven al een tijd boven onze stand", hoorde ik een bezorgde viroloog zeggen. Besmettingen vinden voorts vooral plaats bij feestjes. Ook uitvaarten zijn vaak een bron van besmetting, zo meldt het RIVM. Dat laatste snap ik. Want juist bij uitvaarten zijn er emoties en hebben we behoefte om elkaar te troosten en een knuffel te geven. Maar het is niet verstandig. Gelukkig is het aantal ziekenhuisopnames en IC opnames redelijk stabiel. En ook in onze provincie is het nog rustig. Wel zijn de BOA's in Harlingen en de Waadhoeke bijgepraat en waar nodig worden mensen (eerder) aangesproken. Laten we hopen dat waakzaamheid ertoe mag leiden dat het virus zo min mogelijk de kans krijgt zich te verspreiden.

Een land waar men ook zeer te lijden heeft onder het Coronavirus is Libanon. Libanon heeft een groot tekort aan testmogelijkheden. Na een zeer strenge lockdown dit voorjaar ontbrak de laatste weken een duidelijke aanpak tegen het virus. Daarnaast is het land corrupt, is er een enorme werkloosheid en wonen er zeer veel Syrische vluchtelingen in het land. Veel Libanezen lijden honger. De prijs van voedsel was de laatste maanden verdubbeld. Afgelopen dinsdag was er een allesvernietigende explosie in de haven van de stad. Beiroet veranderde in een apocalyptische wereld. Bijna niets staat nog overeind. Er zijn ruim honderd doden te betreuren en duizenden gewonden. Overal ligt puin. De explosie in Beiroet raakt een land wat toch zwaar is geteisterd. Gelukkig is er van alle kanten internationale hulp toegezegd. Laten we hopen dat Libanon deze zoveelste klap ooit weer te boven komt.

Hartelijke groet en een fijne vakantietijd van het pastoresteam,

Pastoor Marco Conijn (c.m.conijn@hotmail.com)
Pastor Dorenda Gies (pastorgies@kpnmail.nl)

Website: www.heiligejacobusparochie.nl
Facebook: @HJacobusdeMeerdereparochie

* Vanuit het pastoresteam...

Streamen van vieringen

Volgend weekend, zaterdag 15 augustus, zal de viering van het Hoogfeest van Maria tenhemelopneming worden gestreamd om 19.15 uur vanuit de kerk van Dronryp.

Luisterend oor van de pastores

Als u vragen hebt, zorgen wil delen of gewoon even om een praatje verlegen zit, schroom dan niet een van uw pastores te bellen. Dat kan de hele dag. En nemen we even niet op, spreek iets in, dan bellen we zeker terug. Als uw abonnement of uw financiële situatie geen lange telefoontjes toestaan, mag u ons gewoon vragen om u direct

terug te bellen. Soms is een telefoongesprekje niet genoeg of niet gemakkelijk en vindt u het fijner om even een pastor te zien en te spreken. Dan komen we graag bij u thuis.

Pastoor Marco Conijn: 0517-233288 / 06 21833503

Pastor Dorenda Gies: 06 20821969

Sterfgeval

Vrijdagmorgen is, na voorzien te zijn van het H. Sacrament van de zieken, in Beetgum overleden mevrouw Julia van Ekelenburg-Jorritsma, op de leeftijd van 79 jaar. Julia was met haar man woonachtig in Dronryp, tot ongeveer drie jaar geleden. Toen zijn ze verhuisd en kwamen naast hun dochter te wonen in Beetgum. Voor Julia is er een gebedsviering in de kerk van Dronryp aanstaande dinsdag om 14.00 uur. Vanwege het Corona protocol is de plichtigheid alleen voor genodigden. In familiekring zal de crematie zijn.

Ziekenzalving

Vrijdagavond heeft Sientje Ypma uit Franeker de ziekenzalving ontvangen. De krachten van Sientje nemen helaas heel snel af. Ze heeft slikproblemen en kan zich nog maar met moeite verstaanbaar maken. Laten we hopen dat het Sacrament Sientje nog wat kracht mag geven in de laatste fase van haar leven. Mogen wij u vragen om voor Sientje en het gezin te bidden.

*** Vieringen in de parochie**

Belangrijk:

Als u zich niet goed voelt of verkouden bent wordt u verzocht niet te komen

Belangrijk:

Als u zich niet goed voelt of verkouden bent wordt u verzocht niet te komen

Vooraf aanmelden niet meer verplicht, wel het wordt wel aangeraden

Het nieuwe protocol, geldig vanaf 10 juli 2020, staat toe dat er niet meer tevoren hoeft te worden gereserveerd. Om zeker te zijn van een zitplek **MAG** het nog wel. Vanwege de anderhalve meter maatregelen, zijn het aantal zitplaatsen per kerk beperkt. Wanneer het maximale aantal plaatsen is bereikt moeten we u helaas teleurstellen en kunt u niet meer worden toegelaten.

Let op: U *kunt* elke week t/m vrijdag 18.00 uur reserveren voor de weekendvieringen. Er hoeft niet gereserveerd te worden voor de door-de-weekse vieringen.

Voor Harlingen: aanmeldenrkharlingen@hotmail.com
Voor Franeker: aanmeldenrkfraneker@hotmail.com
Voor Dronryp: aanmeldenrkdronryp@hotmail.com
Voor Sint Anna: aanmeldenrksint-anna@hotmail.com
Voor Terschelling: volkerssven@hotmail.nl

Als u niet kunt mailen, dan kunt u zich ook telefonisch aanmelden:

In Harlingen bij Agnes van der Zee: 06-30695871
In Franeker bij Loeki de Boer: 06-23547874
In Dronryp bij Aggie Yntema: 0517-232476

In Sint Anna bij Marjan Wewerinke 06-19979525
Op Terschelling bij Sven Volkers 06-41768744

Mogelijkheden tot kerkbezoek in de komende weken:

Harlingen:

zondag 09 augustus (Eucharistie, pastoresteam) 11.00 uur met orgelspel
zondag 16 augustus (Eucharistie, Conijn) 11.00 uur met orgelspel
zie verder het parochieblad of op de website

Franeker

zondag 09 augustus (Communieviering, pastor Gies) 09.30 uur met orgelspel
donderdag 13 aug (Eucharistie, pastoor Conijn) 09.00 uur in de kerk
zondag 16 augustus (Eucharistie, pastoor Conijn) 09.30 uur met orgelspel
donderdag 20 aug. (Eucharistie, pastoor Conijn) 09.00 uur in de kerk
zie verder het parochieblad of op de website

Dronryp:

Zaterdag 8 augustus (Eucharistieviering, pastoor Conijn) 19.15 uur met orgelspel
Zaterdag 15 aug. (Eucharistieviering, pastoor Conijn) 19.15 uur met orgelspel
Woensdag 19 aug. (Eucharistie, pastoor Conijn) 09.00 uur in de kerk
zie verder het parochieblad of op de website

Sint Anna:

Zondag 09 augustus (Eucharistie, pastoor Conijn) 09.15 uur met orgelspel
Zondag 15 augustus (Communieviering, pastor Boukma) 09.15 uur met orgelspel
zie verder het parochieblad of op de website

Terschelling:

zondag 9 augustus (Communieviering, pastor Tuin)
zondag 16 augustus (Eucharistieviering, pastoor Huisman)
zie verder het parochieblad of de website

Vlieland:

Maandag 17 aug. (Communieviering, pastor Boukema) 19.30 uur in de kerk
zie verder het parochieblad of de website

Protocol in de kerk:

U reinigt bij binnenkomst uw handen (reinigingsmiddel is aanwezig)
U houdt steeds tenminste anderhalve meter afstand.
U wordt naar een u toegewezen plaats gebracht.
Vriendelijk verzoek om steeds de aanwijzingen van de plaatswijzers te volgen.

Intentieboek

Vanwege de Corona-protocol mogen de intentieboeken niet worden gebruikt. Als u een intentie hebt, waar u graag voor wilt bidden in de kerk, dan kunt u ons als pastores uiterlijk tot vrijdag mailen (als dat niet kan kunt u ook bellen). Dan nemen we uw intentie(s) mee in de voorbede.

Nalezen van het protocol

Vrijdag 10 juli is op rkkerk.nl een nieuwe versie van het protocol 'Kerkelijk leven op anderhalve meter' gepubliceerd. In deze nieuwe versie zijn onder meer verruiming van de mogelijkheden voor het vieren van de sacramenten als doopsel, eerste communie en vormsel opgenomen. U vindt het hele bericht hier:

<https://www.rkkerk.nl/nieuwe-versie-van-protocol-kerkelijk-leven-op-anderhalve-meter-nu-beschikbaar/>

* Gelovige Inspiratie...

Door pastor Dorenda Gies

Uit het eerste boek der Koningen

In die dagen kwam de profeet Elia bij de Horeb, de berg van God. Daar ging hij een grot binnen en overnachtte er. Maar de Heer zei tot hem: "Ga naar buiten en treed aan voor de Heer op de berg."

Toen trok de Heer voorbij. Voor Hem uit ging een hevige storm, die bergen deed splijten en rotsen verbrijzelde. Maar de Heer was niet in de storm. Op de storm volgde een aardbeving. Maar ook in de aardbeving was de Heer niet. Op de aardbeving volgde vuur. Maar ook in het vuur was de Heer niet. Op het vuur volgde het suizen van een zachte bries. Zodra Elia dit hoorde, bedekte hij zijn gezicht met zijn mantel, ging naar buiten en bleef staan aan de ingang van de grot.

Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Matteüs

Na de broodvermenigvuldiging dwong Jezus zijn leerlingen in de boot te gaan en alvast naar de overkant te varen, terwijl Hij het volk naar huis zou zenden.

Toen Hij het volk had weggezonden, ging Hij de berg op om in afzondering te bidden. De avond viel en Hij was daar alleen. De boot was reeds een heel eind uit de kust verwijderd en werd geteisterd door de golven, want zij hadden tegenwind.

Tegen de morgen kwam Jezus te voet over het meer naar hen toe. Maar toen de leerlingen Hem zo over het meer zagen gaan, raakten zij van streek omdat zij een spook meenden te zien en zij begonnen van angst te schreeuwen. Maar Jezus zei onmiddellijk tot hen: "Weest gerust, Ik ben het. Vreest niet." "Heer, - antwoordde Petrus- als Gij het zijt, zeg mij dan dat ik over het water naar U toe moet komen." Waarop Jezus sprak: "Kom !"

Petrus stapte uit de boot en liep over het water naar Jezus toe. Maar toen hij merkte hoe hevig de wind was, werd hij bang; hij begon te zinken en schreeuwde: "Heer, red mij!"

Terstond stak Jezus zijn hand uit en greep hem vast, terwijl Hij tot hem zei: "Kleingelovige, waarom hebt ge getwijfeld?"

Nadat zij in de boot gestapt waren, ging de wind liggen. De inzittenden wierpen zich voor Hem neer en zeiden: "Waarlijk, Gij zijt de Zoon van God."

Overweging

Je ervaart allemaal wel eens in je leven van die momenten waarop de grond onder je voeten dreigt weg te zakken. Wanneer je je niet welkom voelt of niet begrepen wordt door wie je nabij zijn. Wanneer alles waar je je voor inzet lijkt te mislukken. Wanneer alles wat je vertrouwd is wegvalt door werkeloosheid, door een scheiding, door ziekte of dood.

Soms kom ik mensen tegen die het echt niet meer zien zitten. Ze krijgen tegenslag op tegenslag in het leven te verduren en weten niet meer waar ze het zoeken moeten. 'En dan twijfel ik wel eens of er wel een God is', zeggen ze dan als je op bezoek komt. 'Wat heb je nog aan God.' Ze weten niet meer waar ze hun eigen leven moeten zoeken, laat staan God. De twijfel en de onzekerheid slaat toe. En mag het, als je zo diep in de put zit!! Op deze momenten zoeken mensen houvast, grond onder hun voeten, zoeken God, maar weten ze niet hoe en waar ze moeten zijn.

De bijbelverhalen van vandaag gaan ook over mensen in een crisis, die niet meer weten waar zij God moeten/mogen zoeken. Vandaag lezen wij een kort gedeelte uit het eerste boek Koningen. Als je de tekst eromheen leest, komt er een duidelijk beeld naar voren over de toestand van de profeet Elia. Elia ziet het niet meer zitten. Voor koning Achab op de vlucht, gaat hij in de woestijn onder een bremstruik liggen en hij zegt: 'Laat mij maar dood gaan. Het haalt toch allemaal niets uit. Ik heb me halfdood gewerkt voor de eredienst van onze God, maar iedereen loopt anderen goden achterna.' Hij is moe. Slapen wil hij, wegzinken in de vergetelheid en niet meer wakker worden. Er is tot tweemaal toe een engel voor nodig, die hem aanstoot en zegt: 'Eet en drink..., voordat je de tocht onderneemt naar Horeb, de berg van God.

Op die berg hoopt hij kracht te ontvangen van de allerhoogste, van God en grote tekenen net zoals Mozes kreeg op de Sinaï. Maar ook hier is er alleen maar teleurstelling voor Elia. Die oude beelden van God doen het niet meer. Vuur, aardbeving, een storm, God is er niet in aanwezig. God openbaart zich wonderlijk genoeg pas in het suizen van een zachte bries.

Ook de leerlingen in het Evangelie van vandaag verkeren in een crisis. Ze zijn zonder Jezus op pad, vooruitgestuurd. De zware storm doet hun de grond onder de voeten wegzinken. Ook voor hen is deze storm geen openbaring. Integendeel, het enige dat zij menen te zien is een spookbeeld van Jezus lopend op het water. Ze raken de kluts kwijt. Zelfs Petrus, die later de rots wordt genoemd, twijfelt en zinkt toch weg in het woelige water. Op dat kritieke moment reikt Jezus hem de hand. Pas in de stilte na de storm wordt de leerlingen echt duidelijk met wie ze van doen hebben.

Elia in een crisis, de leerlingen in een crisis. Mensen raken regelmatig in een crisis. We zien het overal om ons heen. Je hoeft de afgelopen dagen de televisie maar aan te zetten en de afschuwelijke beelden van de ontploffing in Beiroet, in Libanon komen langs. Een land dat al in een economische crisis was, er corona overheen kreeg en nu te maken krijgt met zoveel doden, gewonden, puinhopen en 300.000 mensen zonder dak boven hun hoofd. In de wereld dreigen hoge golven van geweld, terrorisme, van onrecht en machtsmisbruik, van honger en schrijnende armoede ons te overspoelen. We zien overal in de wereld levens ontworpen raken door de pandemie, mensen verliezen hun dierbare, hun bedrijf, hun baan, mensen worden angstig en vereenzamen.

In ons eigen leven raken we vaak de kluts kwijt door ziekte, verlies, conflicten, machteloosheid en verdriet. En ons geloof kan bij dat alles zwaar op de proef worden gesteld. Waar blijft U met uw wonderen? Schijnbaar is God nergens met zijn wonderen. Er is vaak geen sprake van een groots ingrijpen van de kant van God, niet in ons persoonlijk leven, niet in kerk en samenleving.

Maar wat moet je dan nog met God? Wat heb je aan een God die blijkbaar geen hand uitsteekt als je in moeilijkheden verkeert. De lezingen van vandaag proberen tastenderwijs een vermoeden uit te spreken over hoe God met mensen omgaat. Voor Elia is God er niet in het geweld van storm, aardbevingen en vuur, maar in het suizen van een zachte bries. De leerlingen en Petrus ervaren net zoiets. Petrus blijkt niet alleen de steenrots te zijn waarop Jezus zijn kerk bouwt. Hij blijkt vandaag niet alleen het symbool van stevigheid te zijn. Vandaag zien we hem twijfelen, wegzinken in het dreigende water. Maar juist dan ondervindt hij dat Jezus hem de reddende hand reikt. Juist wanneer Petrus heel zwak is, is Jezus hem heel nabij. En wanneer de storm geluwd is ervaren ook de leerlingen Gods aanwezigheid in Jezus; waarlijk, u bent de Zoon van God.

God is er in een zacht bries, in de stilte na de storm. In die stilte is Zij er als een bron van kracht, waardoor de mens verder kan. Elia gaat weer op weg om zijn opdracht te vervullen. De leerlingen vinden weer de kracht om zelf verder te roeien en naar de overkant te gaan.

Elia, Petrus, de leerlingen, mensen van geloof, mensen van twijfel. In hun zwakheid ondervinden zij de hulp en ervaren zij de kracht van God. Een kracht die niet gewelddadig is als een storm, maar mild en geruststellend en die het beste in hen wakker roept. God is niet in de chaos, de pijn en het verdriet dat je ondervindt, maar in die helpende hand die je wordt gereikt, in de rust en de nabijheid van een dierbare. God is er in die troostende woorden, die liefdevolle blik, dat luisterende oor, dat compliment dat je nodig had: nieuwe moed en nieuwe kracht, vaak onverwacht en ongevraagd. En langzaamaan krijg je weer vaste grond onder je voeten.

De verhalen van vandaag proberen ons te vertellen dat we mogen vertrouwen, geloven dat God er- ook in ons leven- is door alle twijfels, wanhoop en verdriet heen. Dat juist wanneer wij onze houvast dreigen te verliezen, God ons in mensen de hand reikt, ons kracht geeft en ons weer op weg helpt. Mogen wij dat telkens opnieuw in ons leven ervaren. Amen

Voorbede

God van alle mensen, U, Die onze houvast bent, als stormen ons leven treffen, wij bidden U voor de noden van onszelf en voor de noden van heel de wereld:

We bidden voor allen wereldwijd, die door de Corona pandemie zijn geraakt.
Voor allen die door het virus lam gelegd zijn,
ernstig ziek waren of een verlies leden,
lam door schade aan bedrijf of toekomstplannen.
Om nieuwe veerkracht en nieuw vertrouwen.

Bidden we voor gelovigen, die weinig hoop meer zien voor de Kerk,
de teleurgestelden en verbitterden.
Dat ze de Kerk niet afschrijven,
dat ze kunnen inzien dat God ook in broze schepen meevaart.

Bidden we voor onze gemeenschap, voor twijfelaars en hoopvolle mensen
voor jong en oud, voor zieken en gezonden.
Mogen wij allen samen
een teken zijn van Gods zorg voor iedere mens

Voor allen die in deze tijd vrij zijn, vakantie hebben,
en stof tot nadenken hebben
na maanden van 'anders leven' en beperkt zijn in vrijheid.
Dat zij méér dan ooit beseffen
dat niets vanzelfsprekend is en dat vrijheid een groot goed is.

Voor onszelf bidden wij,
misschien nog ontregeld door een grote storm
die door ons leven raasde.
Dat onze twijfels en onrust plaats maken voor rust in ons hart
en het vertrouwen dat God ons nooit in de steek laat.
Laat ons bidden...

We bidden voor de mensen in Beiroet in Libanon,
die naast zoveel ellende nu ook nog zijn getroffen
door die afschuwelijke explosie in de haven.
Wij bidden voor alle overledenen en hun dierbaren,
alle gewonden en mensen die werk en huis zijn kwijtgeraakt...
Dat zij in de storm van hun leven niet ten onder gaan.
Dat wij hen nabij mogen zijn.

God van alle mensen,
ook al ervaren wij het niet altijd zo,
toch blijft U met ons bezig van dag tot dag.
Geef ons een opmerkzame geest voor U
en voor wat U onder ons verricht.
Dat vragen wij U in Jezus' naam. Amen.

* Lourdesbedevaart verschoven naar augustus 2021

Beste parochianen van de Jacobusparochie,

Zoals u wellicht weet hadden we plannen om in oktober 2020 naar Lourdes af te reizen. Helaas kan deze reis vanwege de maatregelen rondom het Covid-19 virus geen doorgang vinden. Uiteraard zeer teleurstellend, maar het belangrijkste is dat we het virus onder controle krijgen en allen gezond blijven.

In nauw overleg en samenwerking met de VNB (vereniging nationale bedevaarten) hebben we er voor gekozen om de reis in 2021 opnieuw aan te bieden.

We gaan op bedevaart van **13 - 21 augustus 2021**.

We hebben voor deze week gekozen, omdat we dan het Hoogfeest van Maria ten Hemelopneming kunnen vieren in Lourdes.

Na de bijeenkomst in maart 2020 hebben zich al heel veel pelgrims aangemeld, velen gaan ook mee in 2021, echter zijn er nog een aantal plaatsen beschikbaar.

Wilt u graag mee, geef u dan snel op.

Dit kan per mail via wilfredmanning@live.nl of 06-81056653

Hartelijke groet en blijf gezond,

Wilfred Manning | Reis en hotelleider

Lourdesreis 2021
Maria wijst ons de weg. .

13 - 21 augustus

* Voor de kinderen...

Jezus loopt over het water

Navertelling Matteüs 14,22-33

Jezus is met zijn leerlingen aan de oever van een groot meer. Hij vertelt zijn leerlingen dat ze terug moeten gaan naar de boot waarmee ze gekomen zijn. Jezus zei tegen zijn leerlingen dat ze alvast met de boot naar de overkant moesten varen. Hij wilde zelf eerst nog de mensen wegsturen die naar Hem waren komen luisteren. Toen Hij alleen was, ging Jezus de berg op om te bidden. Het werd nacht en Hij was daar helemaal alleen. De leerlingen waren intussen al een heel eind met de boot het meer opgevaren. Op het meer was veel tegenwind en de golven sloegen hard tegen de boot.

Aan het einde van de nacht liep Jezus over het water naar de boot. Toen de leerlingen Hem op het meer zagen lopen, schrokken ze daarvan. Ze riepen: "Een spook!", Wat waren ze bang. Jezus, die zag dat ze Hem angstig aankeken zei: "Ik ben het, wees maar niet bang."

Petrus, een van de leerlingen, wist niet wat hij moest geloven. Hij zei: "Heer, als U het echt bent zeg me dan dat ik over het water naar U toe moet komen!" Meteen zei Jezus tegen Petrus: "Kom!"

Petrus dacht niet

langer na, maar stapte direct uit de boot en liep over het water naar Jezus toe. Toen Petrus voelde hoe sterk de wind was, werd hij bang en begon hij te zinken. Hij riep: "Heer, red mij!". Jezus greep Petrus vast en zei: "Waarom twijfelde je toch, Petrus? Is je geloof dan zo klein?"

Toen Petrus en Jezus in de boot stapten, stopte de harde wind. In de boot wachtten de andere leerlingen die alles gezien hadden. Ze bogen voor Jezus, en ze zeiden: "U bent echt de Zoon van God!"

Gebed om vertrouwen

Lieve God,

Soms zijn we bang en onzeker
en laten we ons vertrouwen varen.
Dan zien we alleen onze eigen kleine kracht.
We vergeten dat U er bent om ons te helpen.

U spreekt ons aan, met hoop en liefde.
U komt naar ons toe,
U steekt uw hand naar ons uit.
Daar mogen we op vertrouwen.

Wij bidden dat U ons elke keer weer bij de hand pakt
en ons laat groeien in geloof en vertrouwen.
Amen

* Gedachten van parochianen...

Nieuw of oud normaal?

Geen oorlog, toch bezet, Nu niet door gewapende Teutonen maar door toeristen. Ineens is nergens meer plaats. Wie met zijn gezin naar Apenheul, het strand of wat voor leuks dan ook wil kan het vergeten: toeristen uit de hele wereld. Dit is het Nieuwe Normaal. En stromen Nederlanders doen hetzelfde. De economie veert op, de aarde blaast kreunend de laatste adem uit, nieuws daarover is er zo min mogelijk, het mooiweerbericht is van meer belang.

Is het niet ontmoedigend hoe enthousiast dit Nieuwe Normaal, dit verwende kleutergedrag, ineens door de hele wereld is omarmd? Hoe kun je dit plaatsen als je je in de wekelijkse kerkdienst in dankbaarheid richt tot God, Schepper van je eigen nietige ik en alle mensen om je heen, op zo wondermooie maar ook o zo kwetsbare aarde? Is dat niet een lachertje als je om je heen het drukke gedraaf van de mensheid ziet die als was dat de ware boodschap van Jezus, álle leuke dingetjes van de hele wereld wil genieten?

'Wij doen elk jaar een land,' hoorde ik iemand blijmoedig zwatelen. 'Dit jaar Friesland, want dat heeft toch wel iets aparts. Volgend jaar willen we naar Antarctica, we moeten erheen voordat het ijs net zoals op de Noordpool op is. En dan heeft het geen nut meer'. Kan het ontmoediger?

Waarom willen we altijd ergens anders naar toe? Zijn kloosterlingen nu écht zulke onnatuurlijke, wereldvreemde wezens? Of hebben zij juist de ware wijsheid op hun eigen standvastige plekje gelukkig te kunnen zijn? Vast wel, want waarom zou je naar een ander land moeten? Om dat te leren kennen? Ach kom nou. Dertig jaar heb ik in Amsterdam gewoond en die stad tot in alle uithoeken doorkruist. En veertig jaar (bijbels getal!) op een aantal plaatsen in Friesland. Maar kén ik Amsterdam? Friesland? Ja, een beetje, meer niet. Wat zal ik de hele wereld afjakkeren? Kan ik alle talen spreken zoals de apostelen met Pinksteren? Nou, dan mag ik wel wat meer vervuld zijn van wat Jezus ons allemaal geleerd en voorgehouden heeft. 'Verlaat alles en volg mij,' was zo iets en dat was geen loos praatje. Maar ga daar maar eens aan staan. Of was dat soms speciaal voor wegvliegende vakantiegangers bedoeld..?

Bij een karig inkomen durf je nog geen 3 euro aan het zoveelste goede doel te geven, bang dat je als je te ver gaat via de voedselbank dakloos op straat komt te staan. Zou er in Jezus' tijd al wel zo'n door en door onmenselijk economisch geleid systeem als nu hebben bestaan? Vermogenden tegenover juist daardoor miljoenen hongerenden met gebrek aan alles of op de vlucht. Hoe meer die 'happy few' verdient hoe meer medemensen in een onmenselijk bestaan worden weggewerkt.

Tja, wat kun je dáár nou aan doen? Nou, sober leven natuurlijk en bij een verkiezing niet op de foute machthebber stemmen die volgens een onbegrijpelijke natuurwet altijd weer met gejuich door onnadenkend volk in het zadel wordt gehesen. Maar veel hout snijdt dit natuurlijk niet. Wat kun je nou in je eentje helemaal aan de wereld veranderen? Maar wacht eens even, beseffen we wel dat we 'gelovig' zijn? Dat is toch zo maar niet een speeltje, een wekelijks kerkvierinkje? Hebben wij écht vertrouwen in ons geloof, geeft het ons troost en echte hoop als we bidden, ons tot onze God richten? Het valt me op hoezeer de mens tegenwoordig geschokt is als er een nabij sterfgeval is. Wat toch de weg is die wij moeten gaan. Verdriet ja, bij het afscheid, natuurlijk, maar daarna toch acceptatie van wat in God's hand is. Weer verder op de weg die je in liefde voor alles en allen alleen verder moet afleggen, je persoonlijke door God meegegeven levensdoel.

Als schooljongen en bij de verkenners hoorde ik al o zo vaak 'Wees paraat!' Het heeft me mijn hele leven steun gegeven, en wel heel bijzonder bij het moeten loslaten van Truus. In de geest is ze nu dagelijks bij me. Het is goed zo, ik ben gelukkig. Dit is het leven.

Daarom denk ik wel eens: wat is dat toch voor afbrekende kracht die zoveel mensen in zichzelf toelaten om gemakshalve de onmetelijke steun en kracht die de zo kwistig met toepasselijke, behulpzame gebeden, epistels, evangelieën en predikingen strooiende kerk ons week na week aanbiedt niet te willen ontvangen? Eendracht maakt macht, dat geldt ook hier. Willen wij als nietig persoonsje echt iets aan de kreunende aarde en de miljoenen lijdende mensen doen, dan is dat naast de kleine liefdadigheden en goede daden: met velen samen God om uitkomst smeken. Niet in je eentje thuis, nee, met velen tezamen. Daar hebben we de kerk voor.

Dit is het Oude Normaal, de weg naar het Paradijs.

Wim van Bussel, Franeker

Brevieren Anno 2020...

Deze zondag 26 juli heb ik een ticket gereserveerd voor de Rk Kerk in Bolsward. Ik print mijn ticket met QR code uit. Naast toegangsbewijs voor de eucharistie viering staan er ook 10 geboden van 2020 op.

Vandaag wordt de sterfdag van Anno Sjoerd herdacht, 78 jaar geleden overleden in Dachau.

Bij zijn priesterwijding koos hij voor de naam van zijn vader, Titus.

Mijn pelgrimsmaat haalt me deze ochtend op, de lucht is mooi blauw met witte wolken.

Afgelopen nacht heeft pluvius zijn sluizen wijd open gezet, meer dan 20 mm regen, een zegen voor de natuur.

Ook in deze kerk, basiliek, de bekende vragen over je gezondheid, vanachter het spatscherm. Best bijzonder dat deze vragen gesteld worden, QR code scannen en dan is er vrij baan voor de bezoeker. Vandaag een mis door twee heren, de misdienaars zijn famkes een mooie balans. Samen zingen en knielen zijn ook vandaag niet toegestaan. Mooi pianospel en solozang vullen de kerk. De hosti wordt vanachter de spatschermen uitgereikt met een holy pincet. Veel nieuwe gebruiken zijn ingevoerd in 2020. Na de viering is er koffie-thee en broodjes op het kerkplein. Mensen zijn fleurig en blij elkaar te ontmoeten. Voor de liefhebbers wordt er een film getoond in de kerk over Anno Sjoerd, pater Titus.

Op het kerkplein geeft Theun Plantinga een korte uitleg over zijn vertolking van pater Titus in de musical van vorig jaar. Een openhartig verslag van deze beleving.

Rond half twee is het tijd voor de wandeling deels langs de Dijklakker richting Oegeklooster de boerderij waar Anno Sjoerd in de winter van 1881 het levenslicht zag. Bij het Obelisk herdenkingsmonument staat het koor Cantes Deo klaar om de pelgrims toe te zingen. Velen zijn stil en geraakt door dit lied en van afstand houden is even geen sprake meer. We vervolgen onze weg door de landerijen langs de kloostervaart de witte lotussen bloeien volop. Het voornemen is om dit stuk in stilte af te leggen, best nog wel een uitdaging.

Er wordt geklommen over hekken en gewandeld tussen hokkelingen, pinken. Zonder mijter en staf loopt ook de bisschop mee. Het gedicht, een ode aan Titus, geschreven door mijn heit, lees ik voor bij een hekwerk in de griene greiden. Teksten van pater Titus worden voorgelezen, en op de laatste pleats van voormalig Ugoklooster duikt de huidige bewoner, Titus, verkleed als Franciscan in het verleden.

We vervolgen onze weg en houden stil bij het borstbeeld van Titus nabij het park. Hier leest, timmermanszoon, pastoor van de Weide een tekst van Titus voor. Vervult en gelaafd aan de natuur en gesproken woorden is het eindstation het plein van de basiliek. De vrijwilligers staan al weer klaar om de pelgrims te voorzien van eten en drinken.

Een hele bijzondere dag, de verbinding zo voelbaar, samen onderweg een mooie manier van kerk zijn, in het spoor van Titus.

Hedwig Louise Bakker-Brandsma, Achlum

Dichtbundel van Peter Vermaat

Een aantal weken geleden is een nieuwe dichtbundel uitgekomen van Peter Vermaat getiteld: **onderbreking - poëzie als barometer van twee maanden coronacrisis**. Deze bundel is verkrijgbaar in de boekhandel, maar ook rechtstreeks bij Peter Vermaat te bestellen. De bundel kost € 14,90. Als je een bijdrage wilt leveren in de verzendkosten (€ 1,90) stuurt hij je de bundel toe.

Van half maart tot half mei zat het land in een intelligente lockdown. De 58 gedichten in deze nieuwe bundel zijn ontstaan in deze periode en geven een weerspiegeling van de afgelopen coronatijd. Het is een tijd van nogal uiteenlopende gebeurtenissen en reacties, waarin menigeen een crisis doormaakte. Een tijd die te denken geeft over de samenhang van ons economisch handelen, onze reislust en het getroffen worden door een wereldwijde pandemie. De grote vraag is: loopt de tijd waarin de mens het laatste woord heeft en die wel wordt aangeduid als het antropogeen, plotseling op zijn laatste benen? De gedichten zijn geschreven om niet opgesloten te blijven in het hier en nu. Een mens leeft immers van meer dan brood alleen. Hij leeft van de verhalen en gedichten waarin hij kan wonen.

Wie Peter Vermaat een mailtje stuurt (peter@petervermaat.nl) met zijn/haar postadres en € **16,80** overmaakt (14,90 + 1,90) naar ING-Bank: NL97 INGB 0001912666 t.n.v. Peter Vermaat Theater, heeft de bundel per omgaande op de deurmat. Dan hoef je het huis niet uit. Wel net zo gemakkelijk in deze coronatijd